

Walking is like standing

מהלך כעומד דמי -

Overview

The גמרא cites the view of עזאי בן עזאי (to explain the ברייתא of כיס), who maintains that מהלך דמי is כעומד, so every step is a new הנחה and עקירה. Our תוספות reconciles this view with the ruling of carrying ברה"ר where there is a חיוב מדאורייתא.

תוספות responds to the anticipated difficulty:

ומעביר ארבע אמות דחייב ברשות הרבים הלכתא גמירי לה כדאמרין בהזורק (שבת דף צו, ב) -

And regarding the ruling that for carrying ד' אמות in a רה"ר, one is חייב¹, that is derived as a פירק הזורק גמרא states in פרק הזורק -

ולא ילפינן מינה² דהתם מקום חיובא הוא³ -

And we do not derive from the הלל"מ of ד"א that מהלך לאו כעומד דמי, for there, in a רה"ר, it is a place of חיוב (liability for שבת), therefore we are strict -

אבל בן עזאי מיירי במהלך מחנות לפלטיא דרך סטיו⁴ שהוא מקום פטור⁵ -

However ב"ע, when he ruled מהלך כעומד דמי, he was discussing a case where one went from a store (רה"י) to a plaza (רה"ר) by way of a סטיו, which (the סטיו) is a מקום פטור, therefore in a מקום פטור we can maintain מהלך כעומד דמי -

תוספות offers a differing opinion:

ובירושלמי⁶ פריך לכן עזאי היכי משכחת מעביר ד' אמות ברשות הרבים דמיחייב ומשני בקופץ:

And in the תלמוד ירושלמי he asks, according to ב"ע (that מהלך כעומד דמי) how is it possible that one should be חייב for carrying ברה"ר; and he answers,⁷ 'by

¹ According to ב"ע that מהלך כעומד דמי, how can he be חייב, since it is considered that he stops at every step, so he never carried ד"א, but rather he was carrying מד"א פחות פחות, where there is no חיוב at all.

² Seemingly once we have the הלכה that מהלך לאו כעומד דמי (by ברה"ר) this should apply in all cases; why does ב"ע maintain מהלך כעומד דמי? Therefore תוספות distinguishes between the cases.

³ The רה"י is a place where one can be מה"ת either by carrying from the רה"ר to a רה"י or from the רה"י into the רה"ר, or carrying ד"א ברה"ר. Therefore the fact that the הלל"מ tells us there is no כעומד דמי in a רה"ר is not a source that this rule applies in other places which are not a מקום חיוב. See 'Thinking it over' # 1.

⁴ A סטיו is a place where there are benches or platforms for merchants to place their wares. it is a מקום פטור. כרמלית it is considered a כרמלית. One who carries from a רה"י to a רה"ר and stops off in between in a כרמלית, is not חייב, since he did not make an הנחה ברה"ר, rather he was מוציא from a רה"י to a כרמלית, and then from a כרמלית to a רה"ר, so there is no חיוב מה"ת. It is in this case where ב"ע maintains that even if he did not stop at all in the סטיו (כרמלית), nevertheless he is פטור (in a כרמלית) we do say מהלך כעומד דמי (not like in a רה"ר) so it is considered as if he made a כרמלית.

⁵ See 'Thinking it over' # 2.

⁶ (דף ג, ב on ירושלמי in our פ"א ה"א).

⁷ See ירושלמי that this answer בקופץ is not found in our שבת ה, ב to יפה עניים.

jumping'.⁸

Summary

One is חיוב for ד"א ברה"ר according to ב"ע either because of לה גמירי (and מהלך) or (מקום פטור/כרמלית is only in a case of jumping..

Thinking it over

מהלך כעומד דמי (רה"ר) a מקום חיוב distinguishes between תוספות, and a מקום פטור (or כרמלית) where ב"ע rules that דמי כעומד מהלך.⁹ Why therefore is there a need to say that ד"א ברה"ר הלכתא גמירי when we have a clear distinction between a מקום חיוב and a מקום פטור?!¹⁰

2. It appears from תוס' that ב"ע only maintains דמי כעומד מהלך in a מקום פטור.¹¹ However our גמרא is not discussing a מקום פטור (but rather a רה"י) and nevertheless we apply here the ruling of ב"ע?!¹²

⁸ There is obviously no מהלך כעומד when he jumped the entire ד"א in one leap.

⁹ See footnote # 3.

¹⁰ See רשב"א and אבירם.

¹¹ See footnote # 5.

¹² See מהרש"א.